

fra Frederikshavn (Thomas Larsen) og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), vil give mig Ret i, at der er noget overordentligt opmuntrende ved at møde en Bevægelse som denne, der er ung og kraftig og i god Fremvækst, og som maalebevidst og standsbevidst arbejder for Forbedring af vedkommende Stands Kaar. Foreningen har haft en vækkende Indflydelse paa Handelsstandens Ungdom, som er en meget væsentlig Del af Byernes Ungdom, navnlig ved at lade afholde Foredrag, men da den Del af den omhandlede lille Bevilling, som tilfaldt denne Forening, blev taget fra den, mistede den de fornødne Midler dertil. For at vise, at disse Midler er blevet særdeles vel anvendt indenfor Foreningen, skal jeg tillade mig at nævne ganske enkelte af Foredragsholdernes Navne og ganske enkelte af de Emner, der er talt om. Blandt Foredragsholderne er Forstanderen for Niels Brocks Handelsskole L. Jacobsen, Handelsskolebestyrer N. P. Nielsen, Inspektør Sachs, den nuværende Forsvarsminister, Læge Arnold Møller, Dr. Pio, Professor Dr. Birck og Forfatteren Skjoldborg. Emnerne har været vekslende: „Arbejderbeskyttelseslovgivning“, „Kapitalens Finansieringsformer“, „Købmand og Skribent“, „Handelsskoleforhold“, „Unge danske Købmænd i Udlandet“, „Den moderne Købmands Opgave og Uddannelse“, „Om Personlighed“ o. s. v. Alle disse Foredrag vil formentlig vise, at det virkelig er en faglig Forening, som gør et godt Oplysningsarbejde. Jeg vil meget henstille til det høje Ting og den højtærede Handelsminister at imødekomme Foreningens Andragende om igen at faa noget Tilskud til Fortsættelse af denne Virksomhed.

Paa Finansloven i Fjor fandtes der under § 16 H. B. Bevillingen af 20,000 Kr. til unge Handelsmænds Uddannelse ved Rejser, en Anmærkning, som bemyndigede Handelsministeren til at anvende et Beløb af indtil 10,000 Kr. til Rejsestipendier for Mænd, som vilde rejse til Udlandet og der arbejde som Agenter og stifte Forbindelser for dansk Handel. I Aar er denne Anmærkning slettet, og jeg vil udtale min Paaskønnelse deraf. Det er urigtigt at tage af den Bevilling, som er givet til unge, ubemidlede Mænds Uddannelse, og give til Folk, der skal arbejde som kommercielle Agenter, altsaa ældre Folk, der er fuldt uddannede og komme i Vej. Der har for øvrigt her i Tinget før været Tale om at forhøje Posten til

25,000 Kr., et Forslag herom blev stillet i sin Tid, 5. Oktober 1909, da det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) var Finansminister. Men ligesom jeg glæder mig over, at denne Anmærkning er strøget, og at de 20,000 Kr. i Aar kan faa deres rette Anvendelse fuldt ud, vil jeg gerne lægge et godt Ord ind for, at man fik en særlig Bevilling til Eksportstipendier. Jeg tror, det var i høj Grad ønskeligt, fordi man ad den Vej sikkert kunde opnaa virkelig gode Fordele for dansk Handel og Industri i Udlandet. Jeg skal blot ganske kort henvise til, hvordan Forholdene er i Norge og Sverige, hvor man har saadanne Eksportstipendier. I Anmærkningerne til den norske Finanslov for 1913 vil ærede Medlemmer kunne gøre sig bekendt med, hvorledes disse Stipendier med særdeles godt Resultat er anvendte i Norge. Det første Eksportstipendium her i Danmark, stort 4,000 Kr., er uddelt i Aar til en ung Mand, der skulde arbejde for dansk Handel i Østasien, men disse 4,000 Kr. er altsaa tagne af de 20,000 Kr., og jeg vil henstille, at der kom en særlig Bevilling, som kunde anvendes til Eksportstipendier.

Jeg skal derefter vende mig til den højtærede Kultusminister. Man vil have lagt Mærke til, at blandt de Skoler, der har faaet forhøjet Tilskud i Aar, er ogsaa Tandlægeskolen. Jeg er tilfældig kommet noget ind i denne Skoles Forhold og kunde ønske at gøre nogle Bemærkninger derom. Den 13. August 1909 overtog Staten Ansvaret for hele Tandlægeuddannelsen herhjemme. Den praktiske Uddannelse, der før havde været henlagt til de forskellige private Klinikker, hvor de vordende Tandlæger opholdt sig, blev ogsaa knyttet til Skolen, og denne fik ved denne Lejlighed en forøget Indtægt. Der staar ogsaa i Anmærkningerne, at Elevkontingentet blev sat op fra 50 til 400 Kr. Det betyder paa ingen Maade, at Kontingentet blev forhøjet for Tandlægeeleverne, saa at det blev saa meget dyrere at blive Tandlæge, men blot, at hele deres Uddannelse blev samlet paa eet Sted. Men samtidig med at Tandlægeskolen fik denne Forhøjelse, fik den tilsvarende Udgifter, og jeg tror ikke, det kan nægtes, at blandt Statens højere Undervisningsanstalter har den været noget af en Askepot, om jeg saa maa sige, været stillet saaledes, at den i høj Grad har levet af Haanden i Munden. Da den i Fjor skulde holde sit 25 Aars Jubilæum, ansøgte man om en lille Bevilling til et Jubilæumsskrift, det blev nægtet. Og de 6,000 Kr., der er